

Arrest

nr. 114 003 van 20 november 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 4 juli 2013 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. DANEELS, die loco advocaat M. ROBERT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. FLAMANG, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 20 augustus 2008 een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten, die op 13 oktober 2008 resulteerde in een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van erkenning van de vluchtelingenstatus en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Het beroep dat door verzoeker tegen deze beslissing werd ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) leidde tot arrest nr. 24 287 van 9 maart 2009 waarbij verzoeker eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd.

1.3. Verzoeker diende een tweede asielaanvraag in op 27 juni 2013.

1.4. Op 4 juli 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot weigering tot in overwegingname van deze asielaanvraag (bijlage 13quater). Diezelfde dag werd verzoeker hiervan in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“Overwegende dat betrokkene op 20.08.2008 voor het eerst een asielaanvraag indiende in België; hem echter op 27.10.2008 zowel de vluchtelingenstatus, als het statuut van subsidiaire bescherming geweigerd werd vanwege het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS); betrokkene op 12.11.2008 schorsend beroep aantekende tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RW), waar op 10.03.2009 de beslissing van het CGVS bevestigd werd; betrokkene op 27.06.2013 een tweede asielaanvraag indiende, waarbij hij verklaart niet naar zijn land van herkomst te zijn teruggekeerd; betrokkene hierbij stelt dat hij van zijn vriend V. vernomen heeft dat zijn naam op een zwarte lijst staat, wat betekent dat hij aangehouden zal worden, van zodra hij naar Dagestan of elders in Rusland zou terugkeren; betrokkene stelt dat er thans geen officieel opsporingsbericht verspreid werd, maar hij wel degelijk problemen zal kennen bij een terugkeer; betrokkene deze beweringen echter niet weet te staven met enig begin van bewijs, waardoor het ook (outer beweringen blijven; betrokkene anderzijds een verslag van huiszoeking, dd. 14.05.2013, naar voren brengt, met vertaling naar het Frans; betrokkene stelt dat deze huiszoeking plaats vond naar aanleiding van de 'open brief opname', gericht aan Poetin die hij op You Tube plaatste, waarnaar hij tevens verwijst bij zijn huidige asielaanvraag en waarvan hij een franse vertaling aanbrengt; betrokkene echter niet kan aantonen dat voornoemde huiszoeking effectief zou plaats gevonden hebben op basis van dergelijke video-opname; bovendien dient opgemerkt te worden, dat reeds gedurende de eerste asielpcedure van betrokkene, door de Belgische asielinstanties gesteld werd dat betrokkene zijn identiteit niet aannemelijk kan maken; de door betrokkene aangebrachte kopie van zijn geboorteakte niet van die aard is, dat het deze appreciatie kan wijzigen; de bewijswaarde van een kopie immers gering is en op die basis onmogelijk de authenticiteit van het document in kwestie kan worden vastgesteld; betrokkene dan ook niet kan aantonen dat voornoemde huiszoeking effectief of zijn domicilieadres in Rusland zou plaatsgevonden hebben en dat hij daadwerkelijk de persoon zou zijn waarnaar in het verslag van huiszoeking verwezen wordt; betrokkene overigens niet kan aantonen dat hij naar aanleiding van voornoemde video-boodschap problemen zou krijgen bij een terugkeer naar Rusland; dit immers louter een vermoeden van betrokkene betreft, zonder meer; betrokkene voorts ook verwijst naar de algemene situatie in Dagestan en hieromtrent een internetartikel aanbrengt en verwijst naar een toespraak van Poetin (met vertaling naar het Frans) die op you tube te zien is en informatie te vinden op de site van Memorial en Human Rights; ook uit deze informatie echter nergens blijkt dat betrokkene persoonlijk enig probleem zou kennen indien hij naar Rusland zou terugkeren; betrokkene tenslotte ook een begeleidende brief van zijn advocaat naar voren brengt; ook de bewijswaarde van deze brief gering is; deze brief immers op eenvoudig verzoek van betrokkene is opgesteld door diens advocaat, wiens taak erin bestaat de belangen van zijn cliënt te behartigen, wat betekent dat deze brief niet als een objectief element kan beschouwd worden, maar louter als een verklaring vanwege een niet onbevooroordeelde bron; voornoemde documenten en verwijzingen ook bezwaarlijk als nieuw element kunnen worden beschouwd; betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielpcedure waarin hij ze had- kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 19.02.2013 & 04.06.2013 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de

koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In een enig middel werpt verzoeker op : *“la violation de l'article 51/8 et 62 de la loi du 15.12.1980, des articles 2 et 3 de la loi du 29.07.1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs, du principe général de bonne administration et du contradictoire, de l'erreur manifeste d'appréciation et de l'excès de pouvoir. »*

Verzoeker betoogt als volgt in zijn verzoekschrift:

“L'article 51/8 de la loi du 15.12.1980 dispose que :

(...)

En l'espèce, les éléments invoqués par le requérant dans le cadre de sa seconde demande d'asile se différencient clairement des motifs invoqués lors de la première demande d'asile.

Le requérant rappelle qu'il n'est jamais retourné dans son pays d'origine et séjourne en Belgique depuis son arrivée en août 2008.

Le 27 avril 2013, il a posté sur le site www.youtube.com un appel au Président Poutine afin de que les Tchetchenes - Akines récupèrent leur patrie. Il en a lancé un second en date du 03.05.2013 en compagnie de Messieurs Z. et M.

Dès le 14.05.2013, une perquisition était menée à son ancien domicile de K. ou vivent encore sa mère, son frère et sa soeur, raison pour laquelle il a eu connaissance du procès-verbal de perquisition. A ce titre, le requérant souligne qu'il s'agit de la première perquisition dont il fait l'objet depuis son arrivée en Belgique et que, des lors, au vu du délai écoulé depuis son arrivée et de la proximité entre la publication et la perquisition, elle a a fortiori trait à celle-ci.

Il est incontestable que la liberté d'expression est fortement réprimée en Russie, comme le relève notamment de nombreuses ONG, comme par exemple Amnesty International (<http://www.amnestv.org/fr/librarv/asset/EUR46/011/2013/fr/d9fb0335-c588-4ff9-b719-5eele75e8ff5/eur460112013en.pdf> - Liberté en danger : répression de la liberté d'expression, de réunion et d'association en Russie).

Tel est le contexte dans lequel la perquisition chez le requérant a été menée.

Manifestement, les faits conduisant à l'introduction de cette seconde demande d'asile ont trait à la répression de la liberté d'expression suite à la publication des deux reportages alors que la précédente demande d'asile, introduite il y a 5 ans, avait trait à des craintes de persécutions suite à un soutien financier qu'apportait le requérant à l'opposition Tchétchène.

En aucun cas, il ne peut donc être considéré que la requérante a déjà introduit la même demande d'asile.

A tort également, la partie adverse estime que le requérant ne démontre pas son identité. Il produit une copie de son passeport délivré le 14.01.2002.

L'article 51/8 de la loi du 15.12.1980 ne pouvait s'appliquer en l'espèce.

Il incombait en effet de prendre en considération la demande d'asile du requérant et de l'examiner via les services du Commissaire Général aux Réfugiés et aux Apatrides.

Le moyen est sérieux.

La décision de non prise en considération doit être annulée, en ce compris, l'ordre de quitter le territoire pris sur base de l'article 71/5 de l'arrêté royal du 08.10.1981 sur l'accès au territoire, le séjour, rétablissement et l'éloignement des étrangers.”

2.2. Waar verzoeker het *“principe général de bonne administration”* opwerpt, dient de Raad erop te wijzen dat er meerdere beginselen van behoorlijk bestuur bestaan en het de Raad niet toekomt uit het betoog van verzoeker te gaan distilleren welk beginsel van behoorlijk bestuur hij geschonden acht door de bestreden beslissing.

Verzoeker voert eveneens een schending aan van het *“principe du contradictoire”*, maar laat na toe te lichten op welke wijze de bestreden beslissing dit beginsel schendt.

Deze onderdelen van het middel zijn derhalve onontvankelijk.

2.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat verzoeker de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu hij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, waarin gesteld wordt dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve te worden behandeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.4. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van (oud) artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidde op het ogenblik van het treffen van de bestreden beslissing als volgt:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen. (...)”

2.5. De gemachtigde van de minister c.q. staatssecretaris mag zich niet uitspreken over de inhoud of draagwijdte van deze nieuwe gegevens. Hij kan enkel vaststellen dat er nieuwe gegevens zijn of dat er geen nieuwe gegevens zijn. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- In het geval dat er wordt beslist dat de vreemdeling effectief nieuwe gegevens aanbrengt in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris (de Dienst Vreemdelingenzaken) zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, aangezien hij hiertoe niet bevoegd is.

- In het geval dat wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zal onderwerpen.

2.6. Uit (oud) artikel 51/8, eerste lid, van de Vreemdelingenwet kan tevens afgeleid worden dat de naar voren gebrachte gegevens op cumulatieve wijze:

- nieuw moeten zijn, i.e. niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerste asielaanvraag;

- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen;

- relevant moeten zijn, i.e. ernstige aanwijzingen moeten bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het indienen van zijn tweede asielaanvraag volgende documenten voorlegde:

- een schrijven van zijn advocaat van 26 juni 2013;
- een verslag van een huiszoeking op 14 mei 2013, inclusief vertaling in het Frans;
- een internetartikel over de algemene situatie in Dagestan;
- een kopie van verzoekers geboorteakte.

Verzoeker verwees eveneens naar twee filmpjes op het internet met volgende links:

- www.youtube.com/watch?v=qSStXK912w8, waarin de Russische president Poetin een toespraak geeft;
- www.youtube.com/watch?v=-QPhrqYG5U, waarin verzoeker samen met andere personen een boodschap richt aan de Russische president Poetin.

Hij legde een transcriptie in het Frans neer van deze video-opnames.

Verzoeker verklaarde wat betreft de neergelegde stukken: *“Mijn broer vertelde mij dat er onlangs een huiszoeking heeft plaatsgevonden in mijn huis. Hij heeft mij gevraagd om te stoppen met wat ik hier in België doe, want ze zullen ernstige problemen krijgen door mij. Wat ik in België gedaan heb is een open brief opname gericht aan Poetin op You tube geplaatst. In die opnamen verzoeken we aan Poetin om onze gronden terug te geven. Na deze clip heeft mijn familie problemen gekregen.”*

2.8. Blijkens zijn verzoekschrift spitst verzoeker zijn kritiek toe op de beoordeling in de bestreden beslissing van de “open brief”-opname, gericht aan Poetin die hij op youtube plaatste. De overige motieven van de bestreden beslissing laat verzoeker ongemoeid, waardoor ze overeind blijven.

2.9. De bestreden beslissing stelt i.v.m. de opname geplaatst op youtube reeds op voldoende schragende wijze: *“betrokkene echter niet kan aantonen dat voornoemde huiszoeking effectief zou plaats gevonden hebben op basis van dergelijke video-opname; betrokkene overigens niet kan aantonen dat hij naar aanleiding van voornoemde video-boodschap problemen zou krijgen bij een terugkeer naar Rusland; dit immers louter een vermoeden van betrokkene betreft, zonder meer”*. Verzoeker acht het verband tussen beide gebeurtenissen wel aangetoond, dit door de korte tijdspanne die er ligt tussen het posten van de filmpjes op youtube en de huiszoeking en door het feit dat het de eerste huiszoeking betreft sedert zijn aankomst in België. Te dezen dient de Raad echter op te merken dat deze *“a fortiori”* redenering van verzoeker de gedane beoordeling van de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris niet onderuit kan halen. Verzoeker stelt zelf dat zijn moeder, broer en zus nog op het adres verblijven waar de huiszoeking heeft plaatsgegrepen en in de door verzoeker verstrekte Franse vertaling van het verslag van de huiszoeking kan gelezen worden dat de bedoeling van de huiszoeking was, *“afin de trouver et des armes de crime et autres engins ayant importance pour le dossier répressif”*. Hieruit blijkt derhalve geen verband met de door verzoeker geposte video-opname. De betrokken huiszoeking kan evengoed te maken hebben met feiten van gemeen recht, gepleegd door verzoekers familieleden. De Raad wijst er nog op dat het in het kader van een tweede asielaanvraag niet volstaat om het nieuw karakter van een element aan te tonen aan de hand van een *“a fortiori”* redenering.

2.10. Verzoeker wijst erop dat zijn initiatief van een videoboodschap gericht aan Poetin dient te worden gesitueerd binnen een context waarbij de vrijheid van meningsuiting in Rusland sterk onderdrukt wordt. Ten bewijze hiervan verwijst verzoeker naar de website van Amnesty International en voegt hij aan zijn verzoekschrift een internetartikel van France 24. Met deze algemene informatie, waarin verzoeker bovendien niet vermeld wordt, toont hij echter niet aan dat er een huiszoeking zou plaatsgegrepen hebben in zijn land van herkomst omwille van zijn geposte video-opnames.

2.11. Waar verzoeker een kopie van zijn paspoort aan het verzoekschrift voegt, dient de Raad vast te stellen dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het indienen van zijn tweede asielaanvraag – om zijn identiteit aan te tonen – enkel een kopie van zijn geboorteakte overmaakte waardoor ook de bijkomende overweging in de bestreden beslissing dat verzoeker niet kan aantonen dat de betrokken huiszoeking effectief op zijn domicilieadres in Rusland zou hebben plaatsgegrepen overeind blijft. Ten overvloede, een kopie van een paspoort zonder origineel kan niet bewijzen wat verzoeker zegt dat deze moet bewijzen.

2.12. Waar verzoeker betoogt dat de aangehaalde elementen verschillen van deze die hij opwierp bij zijn eerste asielaanvraag, dient de Raad op te merken dat dit, gelet op hetgeen gesteld werd in punt 2.6., niet volstaat om tot het bestaan van nieuwe gegevens te kunnen besluiten.

2.13. In het licht van het voorgaande kan worden besloten dat verzoeker er in het verzoekschrift niet in slaagt aan te tonen dat hij nieuwe gegevens heeft aangebracht die betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen en die ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De gemachtigde van de staatssecretaris kon bijgevolg terecht besluiten dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de aangevoerde elementen nieuwe gegevens uitmaken in de zin van artikel (oud) 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegronde middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig november tweeduizend dertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA